

C-434/02. sz. ügy

Arnold André GmbH & Co. KG

kontra

Landrat des Kreises Herford

(a Verwaltungsgericht Minden [Németország] által benyújtott
előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„2001/37/EK irányelv — Dohánytermékek gyártása, kiszerelése és árusítása —
8. cikk — A szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának
tilalma — Érvényesség”

L. A. Geelhoed főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2004. szeptember 7. I - 11829

A Bíróság ítélete (nagytanács), 2004. december 14. I - 11869

Az ítélet összefoglalása

1. *Jogszabályok közelítése — Dohánytermékek gyártása, kiszerelése és árusítása — 2001/37 irányelv — Jogalap — EK 95. cikk — A belső piac működési feltételeinek javítása — A szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának tilalma — Belfoglaltság (EK 95. cikk; 2001/37 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 8. cikk)*

2. *Jogszabályok közelítése — Dohánytermékek gyártása, kiserelése és árusítása — 2001/37 irányelv — Harmonizációs intézkedések — A szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának tilalma — Az arányosság elvének megsértése — Hiány (2001/37 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 8. cikk)*
3. *Áruk szabad mozgása — Mennyiségi korlátozások — Azonos hatású intézkedések — A dohánytermékek gyártására, kiserelésére és árusítására vonatkozó 2001/37 irányelv — A szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának tilalma — Igazolás — A közegészség védelme (EK 28., EK 29. és EK 30. cikk; 2001/37 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 8. cikk)*
4. *Intézmények jogi aktusai — Indokolás — Kötelezettség — Terjedelem — A dohánytermékek gyártására, kiserelésére és árusítására vonatkozó 2001/37 irányelv — A szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazását tiltó rendelkezés (EK 253. cikk)*
5. *Jogszabályok közelítése — Dohánytermékek gyártása, kiserelése és árusítása — 2001/37 irányelv — Harmonizációs intézkedések — A szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának tilalma — A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése — Hiány (2001/37 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 8. cikk)*

1. A szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának tilalmáról szóló — a tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiserelésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló — 2001/37 irányelv 8. cikkét az EK 95. cikk alapján meg lehetett hozni. Ugyanis ez a rendelkezés felhatalmazza a közösségi jogalkotót, hogy egyrészt a fent nevezett cikk (3) bekezdésének, másrészt a Szerződésben felsorolt vagy az ítélkezési gyakorlat által kidolgozott jogelveknek, különösen az arányosság elvének betartása mellett, a megfelelő intézkedések meghozatalával beavatkozzon. Ebben a tekintetben, figyelembe véve, hogy a vásárlóközönség egyre inkább tudatában van a dohánytermékek fogyasztásának egészségre káros jellegének, valószínű, hogy e termékek szabad mozgásával szembeni akadályok annak

következtében jöttek létre, hogy a tagállamok e fejlődést leképező új szabályokat fogadtak el, melyek célja, hogy hatékonyabban tántorítsanak el e termékek fogyasztásától.

(vö. 34., 40., 43. pont)

2. A közösségi jogalkotó, hogy megfeleljen annak a számára előírt kötelezettségnek, mely szerint az egészségvédelem tárgyában magas szintet kell alapul vennie, az EK 95. cikk (3) bekezdésével összhangban úgy ítélhette meg – anélkül, hogy a tárgyban hozzá tartozó mérlegelési jogkört túllépte volna –, hogy a szájon át fogyasztott dohánytermékek forgalmazását tiltó intézkedés – amint azt a tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiserelésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló, 2001/37 irányelv 8. cikkében említi – szükséges volt. Ugyanis minden más olyan intézkedés, melynek célja az lett volna, hogy a termelők számára olyan technikai szabályokat állítson fel, melyek a termék ártalmasságát csökkentik, vagy e termék csomagolásának címkézését és árusításának feltételeit különösen a kiskorúakkal kapcsolatban szabályozzák, nem járt volna megelőző hatással az egészségvédelemmel kapcsolatban, mivel lehetővé teszi, hogy a piacon egy olyan termék jelenjen meg, melynek ártalmas hatása mindenképpen fennmarad.

(vö. 54–55. pont)

3. Jóllehet a tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiserelésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló, 2001/37 irányelv 8. cikkének a szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazása tilalma az EK 28. és 29. cikk

értelmében korlátozásnak minősül, ezt a személyek egészségvédelme indokai igazolják, és nem tekinthető az említett cikkek rendelkezései megsértésének.

(vö. 59. pont)

4. Minthogy a tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiserelésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló, 2001/37 irányelv huszonnyolcadik preambulumbekkezdésében kimondja, hogy a tagállamoknak a dohánytermékek címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló 89/622 irányelv tiltja a tagállamokban bizonyos típusú szájon át fogyasztható dohánytermékek árusítását, és az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozási feltételeiről és az Európai Uniót létrehozó szerződések módosításairól szóló okmány 151. cikkének (1) bekezdése a Svéd Királyság számára ez utóbbi irányelv rendelkezései alóli mentességet biztosított, nem tűnik úgy, hogy fent nevezett tilalomnak a 2001/37 irányelv

8. cikkében való megerősítése megkövetelte volna, hogy az irányelv további jogi és ténybeli elemet határozzon meg ahhoz, hogy eleget tegyen az EK 253. cikkből származó indoklási kötelezettségének.

(vö. 66. pont)

5. A tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiserelésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló 2001/37 irányelv 2. cikkében meghatározott szájon át fogyasztott dohánytermékek, még ha összetételükben vagy

felhasználásuk módjában alapvetően nem is különböznek a rágasra szánt dohánytermékektől, az irányelv elfogadásának pillanatában nincsenek ugyanabban a helyzetben, mint az utóbb említett termékek. Ugyanis a fentebb nevezett irányelv 8. cikkében előírt forgalmazás tilalmával a szájon át fogyasztható dohánytermékek az intézkedéssel érintett tagállamok piacán újak voltak. Ez a különleges helyzet engedett ezeknek a termékeknek eltérő bánásmódot anélkül, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére hatékonyan lehetne hivatkozni.

(vö. 69. pont)